

ЛЕКЦІЯ з загальної тактики

Тема 2: “ Основи сучасного загальновійськового бою ”.

НАВЧАЛЬНІ ЦІЛІ, ЧАС І МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ ЛЕКЦІЇ, ЛІТЕРАТУРА

НАВЧАЛЬНІ ЦІЛІ:

1. Ознайомити студентів з основними положеннями Бойових статутів Сухопутних військ.
2. Сформувати у студентів знання, необхідні для вивчення предмету “ Загальна тактика”.

ЧАС: 2 години .

МІСЦЕ ПРОВЕДЕННЯ : ауд. № 47.

МЕТОД ПРОВЕДЕННЯ: лекція.

ЛІТЕРАТУРА: Бойовий статут Сухопутних військ, частина 2, 3. Навчальний посібник “ Тактика загальновійськових підрозділів”. Київ: АЗСУ, 1998.

Навчальні питання:

1. Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.
2. Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

ТАКТИКА – СКЛАДОВА ЧАСТИНА ВІЙСЬКОВОГО МИСТЕЦТВА

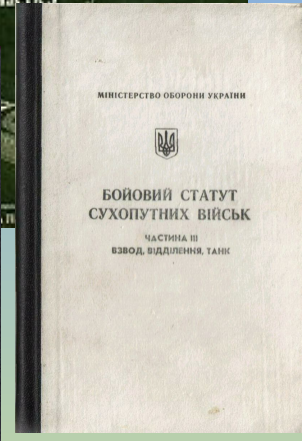
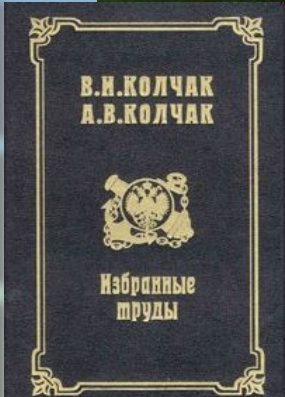
Військове мистецтво це -

теорія і практика підготовки і ведення воєнних дій на суші, морі та в повітрі. Складова частина воєнної науки, яка досліджує закони, форми і способи ведення збройної боротьби у стратегічній, оперативній і тактичній ланках.

Стратегія – теорія і практика підготовки держави і Збройних Сил до відбиття агресії, планування та ведення стратегічних операцій.

Оперативне мистецтво – теорія і практика підготовки та ведення операцій, оперативними та оперативно–тактичними об'єднаннями видів ЗС.

Тактика – теорія і практика підготовки та ведення бою підрозділами, частинами (кораблями) і з'єднаннями.

ТАКТИКА – це складова частина військового мистецтва, теорія і практика підготовки і ведення бою з'єднаннями, частинами і підрозділами різних видів ЗС, родів військ (сил) і спеціальних військ на суші, у повітрі та на морі

Загальна тактика

Визначає завдання в загальновійськовому бою, порядок і способи сумісного використання сил та засобів

Зміни тактики формувань видів ЗС, родів військ і спеціальних військ вимагають змін у веденні загальновійськового бою

Тактика видів ЗС, родів військ і спеціальних військ

Основу загальної тактики складає тактика Сухопутних військ

ВСТУП.

Метою цієї лекції є формування знань з основних положень питань тактики.

В лекції будуть викладені принципові положення основ, підготовки та ведення загальновійськового бою.

Принципові положення бою ґрунтуються на фундаментальних та прикладних положеннях воєнної науки та її основної галузі - воєнного мистецтва.

На зміни в принципових положеннях тактики впливають соціальні і технічні процеси, що протікають на конкретному етапі розвитку суспільства, в цілому, і конкретної держави зокрема, а також вимоги, що витікають із установок воєнної доктрини, основ, підготовки і ведення бою підрозділами (частинами) і з'єднаннями, бойових статутів, настанов керівних документів, які регламентують питання підготовки та ведення боїв і операцій, наказів Міністра оборони, Директив, організаційно - методичних вказівок начальника Генерального штабу Збройних Сил, начальників Тилу і Озброєння Збройних Сил, командувачів видів Збройних Сил та інших керівних документів.

ВСТУП.

Теорія тактики досліджує закономірності, характер і зміст бою, розробляє способи його підготовки і ведення.

Практика тактики охоплює діяльність командирів, штабів і військ (сил) по підготовці і веденню бою.

Тактика знаходиться в діалектичному взаємозв'язку з оперативним мистецтвом і військовою стратегією, положеннями яких вона керується.

Тактика включає:

- постійне уточнення даних обстановки;

- ухвалення рішення і постановку завдань підлеглим,

- планування бою і підготовку військ;

- ведення бойових дій і управління підрозділами і частинами;

- забезпечення бойових дій.

В даний час тактика підрозділяється на загальну тактику, тактику видів озброєних сил, тактику родів військ (або сил флоту) і тактику спеціальних військ.

ВСТУП.

Фундаментальні положення виступають, як закони чи закономірності, тому їх потрібно виконувати обов'язково, тоді як положення, які містяться в керівних документах потрібно застосовувати творчо, не допускаючи шаблону, а спираючись на умови обстановки, яка склалася.

На теоретичних положеннях загальної тактики ґрунтується теорія і практика організованого застосування зброї і техніки військовими формуваннями родів військ і спеціальних військ усіх видів Збройних Сил.

На кафедрі військової підготовки вивчення тактики здійснюється шляхом проведення різних видів занять: лекцій, семінарів, групових вправ, самостійних занять під керівництвом викладача, та інших. Крім перерахованих занять, навчальний процес буде супроводжуватися, виконанням поточного тестового контролю та контрольних робіт, а також складанням диференційованого заліку.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Війна - це продовження політики шляхом насильства.

Основним змістом війни на сучасному етапі розвитку суспільства є **збройна боротьба**, поруч із політичною, економічною, психологічною, інформаційною та іншими формами боротьби.

Основним змістом збройної боротьби є **воєнні дії** армії та спеціальні дії інших військових формувань держави.

Збройна боротьба - це основна форма боротьби у війні, яка являє собою сукупність узгоджених і взаємопов'язаних воєнних дій армії та спеціальних дій інших військових формувань, з чого витікає, що основу змісту збройної боротьби складають **воєнні дії**.

Воєнні дії - це організоване застосування зброї і техніки військовими формуваннями супротивних сторін у збройній боротьбі.

Єдиним засобом досягнення перемоги в збройному зіткненні є бій.

Бій — основна форма тактичних дій військ, являє собою організовані й узгоджені за місцем, цілями та часом удари, вогонь і маневр з'єднань, частин і підрозділів з метою знищення (розгрому) противника, відбиття його ударів та виконання інших завдань у обмеженому районі протягом короткого часу.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Бій може бути:

загальновійськовим,
протиповітряним,
повітряним;
морським.

Мета бою — розгром противника й перемога в бою, що досягається потужними ударами усіх видів зброї, своєчасним використанням їх результатів, активними й рішучими діями військ.

Сучасний бій Сухопутних військ є загальновійськовим, оскільки ведеться об'єднаними зусиллями підрозділів, частин і з'єднань усіх родів військ і спеціальних військ з широким застосуванням танків, бронетранспортерів (бойових машин піхоти), артилерії, засобів протиповітряної оборони, літаків, вертольотів та іншої бойової техніки та озброєння. На приморських напрямках у бою можуть брати участь і кораблі Військово-Морських Сил.

Складовими частинами загальновійськового бою є:

удар;
вогонь;
маневр.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Удар — одночасне ураження військ об'єктів противника шляхом потужного діяння на них усіма наявними засобами або військами.

Удари, залежно від застосування зброї, можуть бути:

ядерні,
вогневі,
удари військами.

За засобами доставки:

ракетні;
артилерійські;
Авіаційні.

За кількістю засобів, що беруть участь, в ураженні об'єктів:

масовані;
групові;
одиначні.

Вогонь — ураження противника стрільбою з різних видів зброї. Він ведеться з метою знищення, придушення та виснаження противника або руйнування його об'єктів.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Вогонь розрізняється

**за розв'язуваними
тактичними
завданнями**

**знищення, придушення, виснаження,
руйнування, задимлення (засліплення),
освітлення та інші**

за видами зброї

**вогонь із стрілецької зброї, танків, БТР
(БМП), вогонь артилерії, мінометів,
комплексів ПТРК, зенітних засобів та
інші**

**за способами
ведення**

**прямою, напівпрямою наводкою,
із закритих вогневих позицій та інші**

**за напруженістю
стрільби**

**одинокими пострілами, короткими або
довгими чергами, безперервний,
кинджальний, методичний, залповий**

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

**за напрямком
стрільби**

**фронтальний, фланговий та
перехресний**

**за способами
стрільби**

вогонь з місця, із зупинки, з ходу

за видами вогню

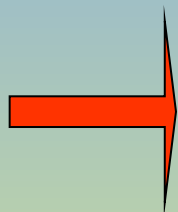
**по окремій цілі, зосереджений,
загороджувальний**

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Маневр — організоване пересування війську ході бою з метою зайняття вигідного положення відносно противника й створення необхідного угруповання сил і засобів, а також перенесення або перенацілювання (масування, розподілення) ударів і вогню для найбільш ефективного ураження противника.

Види маневру

охоплення, обхід, відхід, маневр ударами і вогнем

Охоплення — маневр, який здійснюється підрозділами з метою виходу для удару у фланг противнику.

Обхід — більш глибокий маневр, який здійснюють підрозділи для удару по противнику з тилу. Охоплення здійснюється в тісній тактичній та вогневій взаємодії; обхід — у тактичній взаємодії з військами, що наступають з фронту, а іноді і з тактичним повітряним десантом.

Відхід — маневр, що застосовується з метою виведення своїх військ з-під ударів переважаючих сил противника, виграшу часу і зайняття більш вигідного рубежу (району). Відхід проводиться тільки з дозволу або за наказом старшого командира.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Маневр ударами і вогнем полягає в одночасному або послідовному їх масуванні (зосередженні) по найважливіших об'єктах противника або у розподілі (розосередженні) для ураження декількох об'єктів, а також у перенацілюванні їх на нові об'єкти.

**Зосередження
вогню**

**Послідовне
зосередження
вогню**

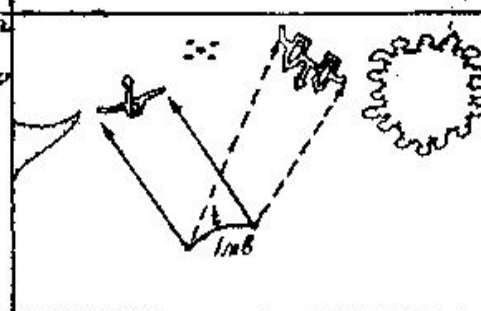
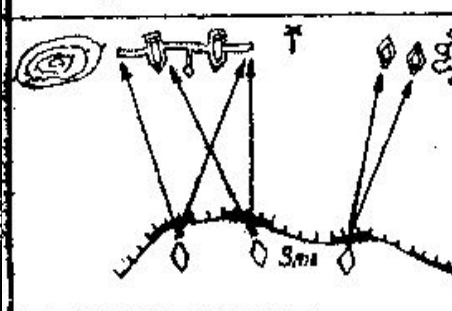
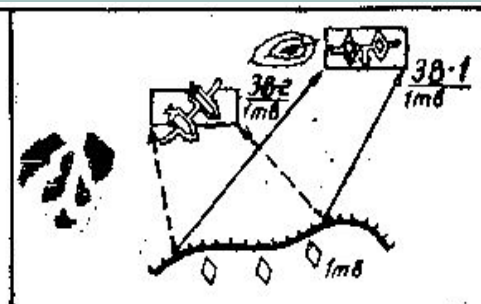
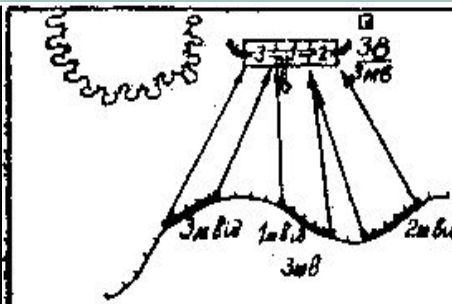
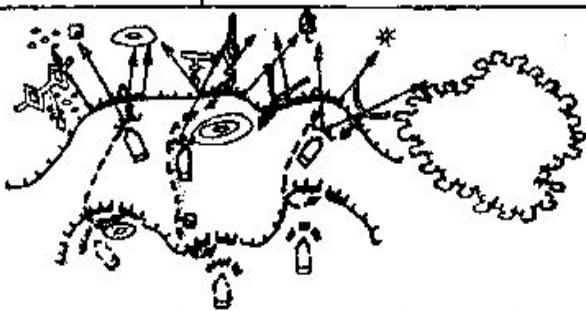
Охоплення

Обхід

Відхід

Маневр підрозділами в бою

Розподіл вогню **Перенесення вогню
на новий об'єкт**

Маневр ударами і вогнем

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Характер бою та способи його ведення залежать передусім від матеріальної основи, тобто від озброєння, бойової техніки та людей, які застосовують ці засоби збройної боротьби.

Сучасний загальновійськовий бій вимагає від військ умілого застосування всіх засобів ураження, бойової та спеціальної техніки, високої рухомості й організованості, повного напруження моральних і фізичних сил, непохитної волі до перемоги, високої дисципліни та бойової згуртованості.

Характерними рисами сучасного загальновійськового бою є:

рішучість цілей, висока напруженість, швидкоплинність і динамічність бойових дій, їх наземно-повітряний характер, одночасний потужний вплив на всю глибину побудови сторін, застосування різноманітних способів виконання бойових завдань, швидкий перехід від одних видів дій до інших, складна радіоелектронна обстановка.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Запорукою успіху в складних умовах сучасного загальновійськового бою є висока бойова виучка, що досягається у ході напруженої бойової підготовки, яка є основним змістом повсякденної діяльності військ у мирний час і продовжується під час підготовки бою та у проміжках між бойовими діями.

Загальновійськовий бій може вестися із застосуванням тільки **звичайної зброї**, а з урахуванням можливості зруйнування об'єктів ядерної енергетики, хімічної промисловості, наявності у деяких країн **зброї масового ураження** — і в умовах її застосування. Способи ведення загальновійськового бою (порядок застосування сил і засобів під час розв'язання поставлених завдань) залежать від умов обстановки та застосування видів зброї.

Основним способом ведення бою із застосуванням тільки звичайної зброї є послідовний розгром підрозділів противника. При цьому важливе значення матимуть:

надійне вогневе ураження противника з одночасним діянням на його резерви та важливі об'єкти в глибині;

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

своєчасне зосередження сил і засобів для утримання важливих районів, позицій та нарощування зусиль для розвитку успіху на головному напрямку;

постійна готовність військ до захисту від вражаючих факторів ядерної, хімічної та біологічної зброї.

Звичайна зброя включає всі вогневі й ударні засоби, які застосовують артилерійські, зенітні, авіаційні, стрілецькі та інженерні боєприпаси і ракети в звичайному спорядженні, запалювальні боєприпаси й суміші. У бою із застосуванням звичайної зброї вогонь артилерії, танків, бронетранспортерів (бойових машин піхоти), зенітних засобів та стрілецької зброї у поєднанні з ударами авіації є основним засобом ураження противника.

Найбільш ефективним видом звичайної зброї є високоточна зброя, до якої належать розвідувально-ударні (розвідувально-вогневі) комплекси, а також інші комплекси (системи) озброєння, які застосовують керовані (коректовані) й самонавідні ракети і боєприпаси, здатні уражати цілі, як правило, з першого пострілу (пуску) за будь-яких умов обстановки, погоди та пори року і доби.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Запалювальні боєприпаси й суміші застосовуються для ураження живої сили та вогневих засобів противника, розташованих відкрито або у фортифікаційних спорудженнях, а також його озброєння, техніки та інших об'єктів.

У способах ведення бою не повинно бути шаблону. Застосування нових способів дій у бою та творчий підхід до виконання бойового завдання є найважливішими обов'язками кожного командира.

Основними видами загальновійськового бою є:

оборона

наступ.

На початку війни оборона буде найважливішим і найбільш розповсюдженим видом бою.

Оборона здійснюється навмисно або вимушено з головною метою відбити наступ противника, завдати йому втрат і створити умови для переходу своїх військ у наступ. Оборона широко застосовується як на початку, так і у ході війни, тільки обороною добитися перемоги неможливо.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Наступ проводиться з метою повного розгрому противника та оволодіння важливими районами (об'єктами) місцевості. Найбільш типовим для частин і підрозділів на початку війни буде перехід у наступ в умовах безпосереднього зіткнення з противником, як правило, із положення оборони.

Зустрічний бій - різновид наступального бою, виникає тоді, коли обидві сторони мають намір вирішити поставлені перед ними бойові задачі наступом.

Оборона і наступ тісно пов'язані. Будь-яка оборона вміщує елементи наступу, а наступ – елементи оборони.

Принципи сучасного загальновійськового бою – це основні керівні положення, найважливіші рекомендації щодо організації та ведення бою в цілому, що становлять фундаментальну базу для прийняття правильного рішення на бій. Проте принципи – це не саме рішення, тому що у цьому випадку вони можуть перетворитися на шаблон і безпідставні рецепти перемоги. Тому не можна їх розглядати ізольовано один від одного. Для досягнення успіху потрібно уміло використовувати всі принципи з урахуванням обстановки.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Основні принципи ведення сучасного загальновійськового бою:

постійна бойова готовність підрозділів;
рішучість, активність і безперервність ведення бою;
узгоджене застосування підрозділів родів військ і спеціальних військ та підтримання безперервної взаємодії між ними;
раптовість дій і застосування військової хитрості (обман противника);
рішуче зосередження зусиль на головному напрямку і у вирішальний момент;
маневр підрозділами, ударами та вогнем;
своєчасне відновлення боєздатності підрозділів, всебічне забезпечення бою;
повне напруження моральних і фізичних сил, використання морального фактора в інтересах виконання бойового завдання;
тверде й безперервне управління підрозділами.

Постійна бойова готовність підрозділів полягає у їхній здатності в будь-який час організовано, у встановлені строки вступити в бій і успішно виконати поставлені завдання.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Найважливішими елементами бойової готовності підрозділів є:
знання майбутніх завдань і своєчасне, ще у мирний час, проведення заходів щодо підготовки до їх виконання;
чітке несення бойового чергування;
висока бойова виучка;
підтримання озброєння й техніки в готовності до негайного застосування, утримання запасів матеріальних засобів у необхідних розмірах;
постійна готовність до відбиття раптового нападу противника, організоване приведення підрозділів у вищі ступені бойової готовності;
високий моральний стан, дисципліна і пильність особового складу.

Рішучість, активність і безперервність ведення бою полягає у постійному прагненні до повного розгрому противника, завданні по ньому потужних ударів, нав'язуванні своєї волі, зриві його планів і створенні для нього не вигідних умов, у сміливих і енергійних діях, які проводяться наполегливо, уперто, вдень і вночі та у будь-яку погоду.

Рішення командира розгромити противника повинно бути твердим і без вагань доведене до кінця.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Узгоджене застосування підрозділів родів військ і спеціальних військ та підтримання безперервної взаємодії між ними – одна з основних умов успіху в сучасному загальновійськовому бою, що досягається узгодженням дій підрозділів усіх родів військ і спеціальних військ між собою, а також з вогневим ураженням противника за завданнями, напрямками, рубежами, часом і способами ведення бою в інтересах найбільш успішного виконання бойових завдань механізованими і танковими підрозділами.

Раптовість і застосування військової хитрості (обман противника) дозволяють застати противника зненацька, викликати паніку, паралізувати його волю до опору, дезорганізувати управління військами та створити сприятливі умови для перемоги навіть над переважаючим у силі противником.

Для досягнення раптовості необхідно:

- зберігати у таємниці замисел і підготовку до нього;
- завдавати удару там, де противник його не чекає, або діяти так, щоб він виявив удар надто пізно для організації ефективної протидії;
- випереджати противника в діях, раптово відкривати вогонь по ньому;
- швидко виконувати поставлені завдання;
- застосовувати невідомі противнику засоби і способи ведення бою;

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

- широко використовувати ніч для ведення бойових дій;
- майстерно здійснювати заходи щодо маскуванню і протидії розвідки противника;
- суворо виконувати вимоги прихованого управління військами, безпеки зв'язку та режиму секретності.

До раптовості прагнутиме й противник. Тому необхідні висока пильність, безперервна розвідка і охорона, постійна бойова готовність підрозділів і здатність їх до швидкої протидії.

Військова хитрість (обман противника) здійснюється шляхом введення противника в оману стосовно справжніх стану і дій військ. Обманні дії повинні бути простими за замислом і виконанням, організовуватися потай, проводитися переконливо і своєчасно.

Рішуче зосередження зусиль на головному напрямку та у вирішальний момент дозволяє успішно протистояти чисельно переважаючим силам противника й добиватися над ним перемоги. З цією метою необхідно використовувати на головному напрямку більшість боєздатних підрозділів, найефективніші засоби ураження і сміливо маневрувати ними.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Маневр підрозділами, ударами і вогнем дає змогу захоплювати та утримувати ініціативу, приховувати замисли від противника й успішно вести бій у обстановці, що змінилася.

Маневр підрозділами (охоплення, обхід і відхід) здійснюється швидким їх просуванням у глибину бойового порядку противника, у тому числі й повітрям, а також шляхом відведення підрозділів на нові позиції та рубежі (у райони), розташовані в нашій глибині. Маневр повинен бути простий за замислом і здійснюватися швидко, потай і раптово для противника. У його основі має лежати своєчасне і найбільш повне використання результатів вогневого ураження противника.

Своєчасне відновлення боєздатності підрозділів, всебічне забезпечення бою полягають у підготовці і здійсненні заходів, спрямованих на підтримання підрозділів у високій бойовій готовності, збереження (відновлення) їх боєздатності та створення їм сприятливих умов для виконання поставлених завдань.

У першу чергу відновлюється боєздатність підрозділів, що продовжують виконання бойового завдання, а також таких, що зазнали найменших втрат.

1-е питання: Сутність, характерні риси, основні принципи і види загальновійськового бою.

Всебічне забезпечення бою поділяється на бойове, технічне і тилове. Воно організується на підставі рішення командира та здійснюється безперервно під час підготовки і у ході бою, а також під час пересування та розташування підрозділів на місці.

Повне напруження моральних і фізичних сил, використання морального чинника в інтересах виконання бойового завдання є найважливішою умовою досягнення успіху в бою. Для цього необхідно: глибоко знати моральний стан підлеглих, бути близьким до них, поєднувати високу вимогливість з увагою до їх потреб з урахуванням труднощів життя у бойовій обстановці; безперервно вдосконалювати бойову виучку; систематично вивчати моральні якості противника, здійснювати цілеспрямований ідеологічний вплив на його війська, активно протистояти його ідеологічним диверсіям та пропаганді.

Тверде і безперервне управління підрозділами дозволяє найбільш ефективно та повно використовувати їх бойові можливості. Це досягається: постійним знанням обстановки, своєчасним одноособовим прийняттям командиром рішення та наполегливим втіленням його в життя; особистою відповідальністю командира за свої рішення, правильне використання підлеглих підрозділів і виконання поставлених завдань.

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Провідна роль у загальновійськовому бою належить **механізованим і танковим підрозділам**, які залежно від обстановки можуть діяти в **похідному, передбойовому і бойовому порядках**.

Похідний порядок – побудова підрозділів для пересування в колонах. Він має забезпечувати:

- високу швидкість руху;
- швидке розгортання в передбойовий та бойовий порядок;
- якнайменшу уразливість від ударів усіма видами зброї противника;
- підтримання стійкого управління підрозділами.

Похідний порядок застосовується:

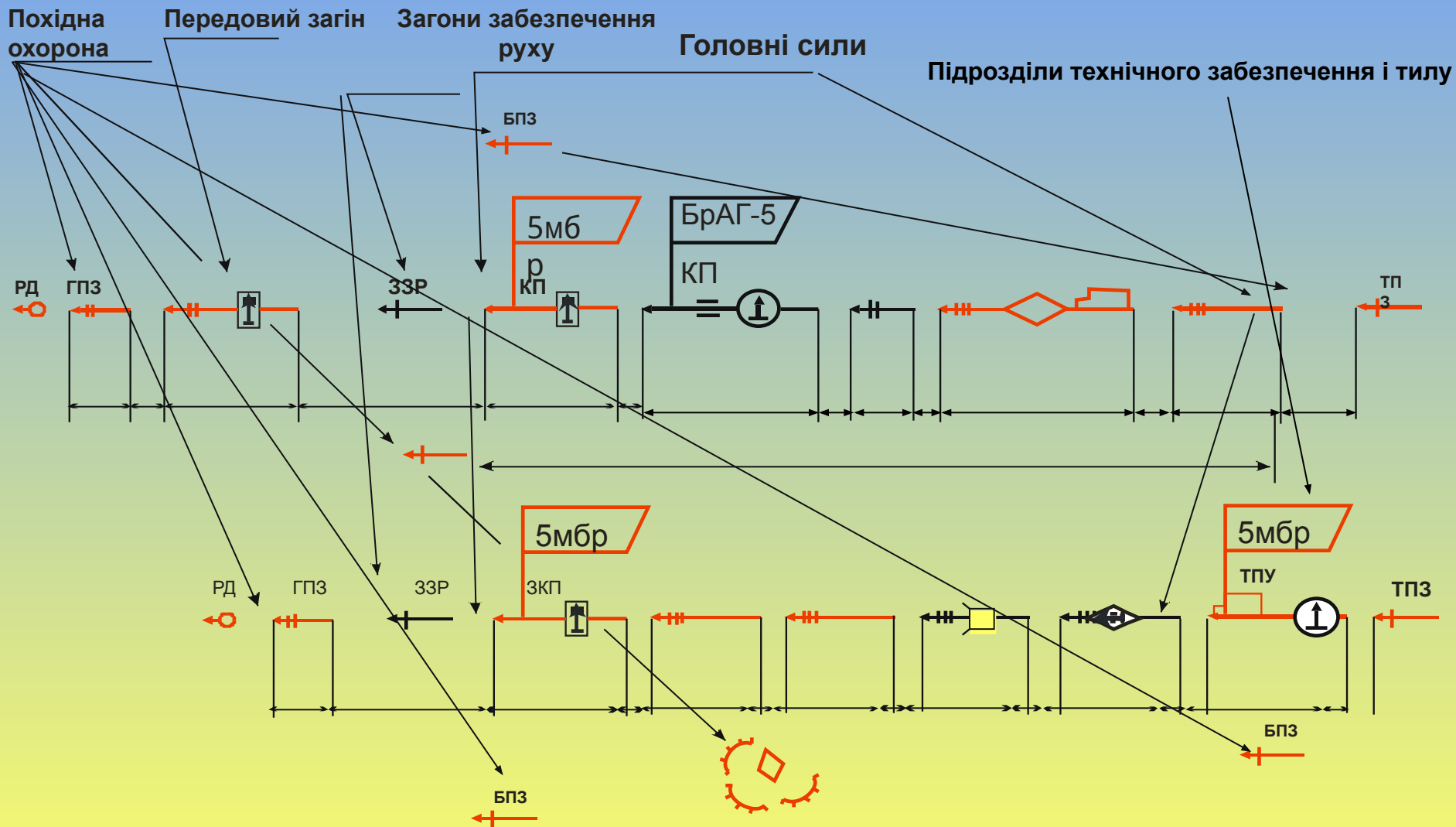
- ❖ при пересуванні військ своїм ходом;
- ❖ при успішному розвитку наступу і відсутності опору противника;
- ❖ у ході переслідування;
- ❖ при здійсненні маневру;
- ❖ при переміщенні других ешелонів і резервів.

Похідний порядок бригади може включати:

передовий загін; похідну охорону; загін забезпечення руху (ЗЗР); колони головних сил; колони підрозділів технічного забезпечення і тилу.

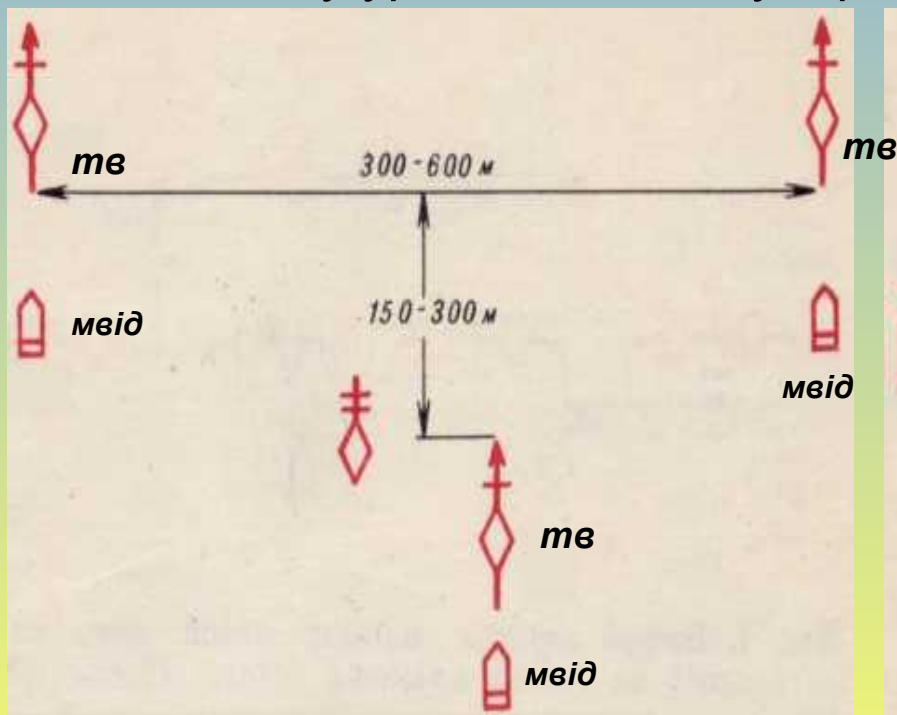
2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

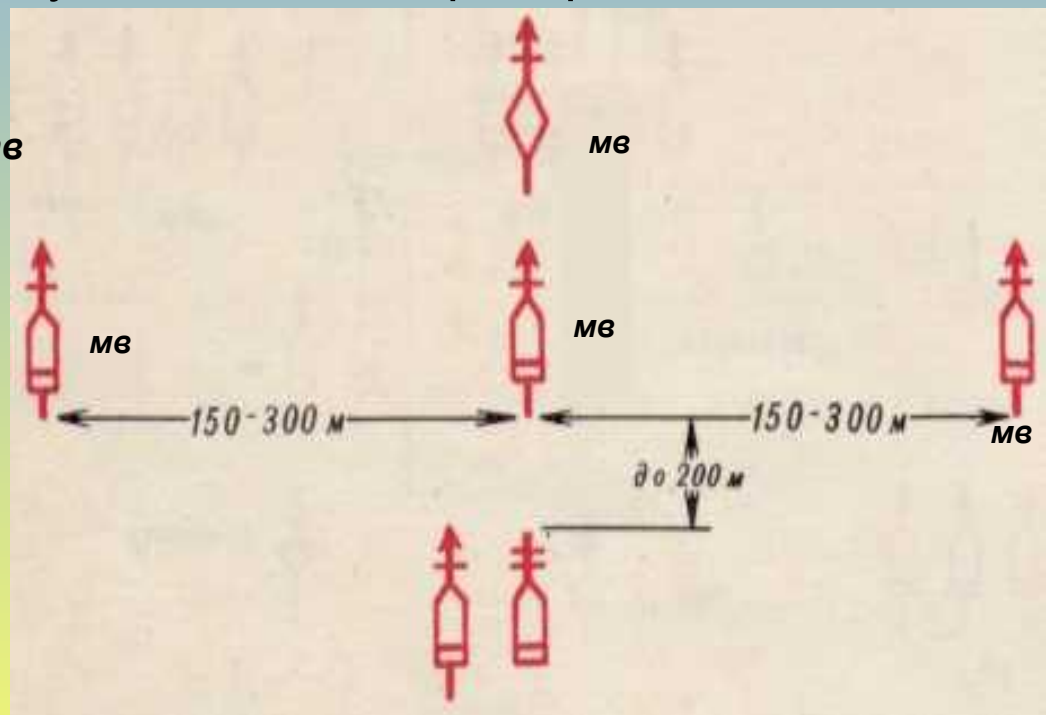

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Передбойовий порядок – побудова підрозділів для пересування в колонах, розчленованих по фронту і в глибину – повинен забезпечувати: швидке розгортання в бойовий порядок і високі темпи пересування з подоланням загороджень; найменшу уразливість від ударів усіма видами зброї противника.

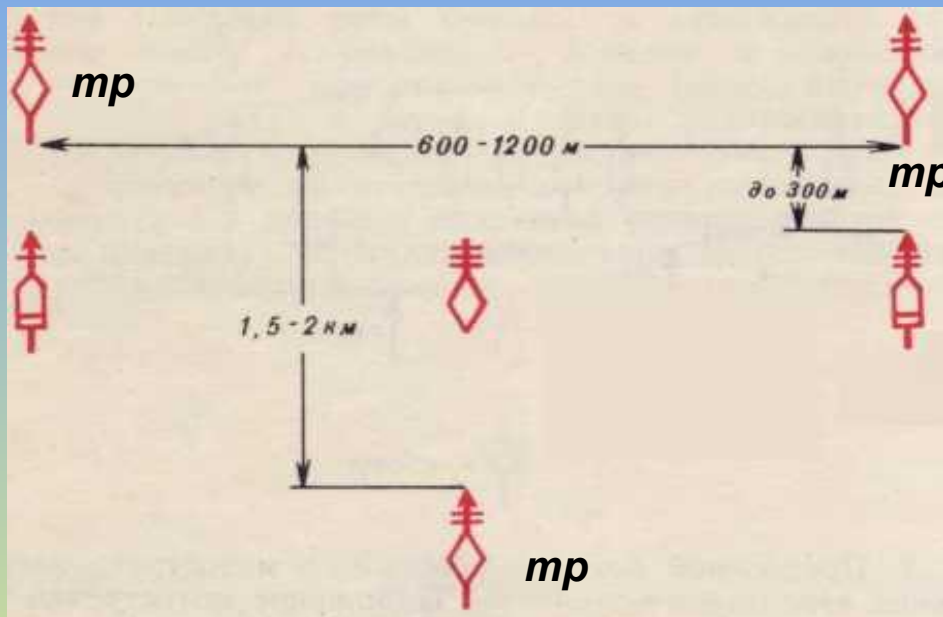
Предбойовий порядок посиленої танкової роти (положення взводів – кутом назад)

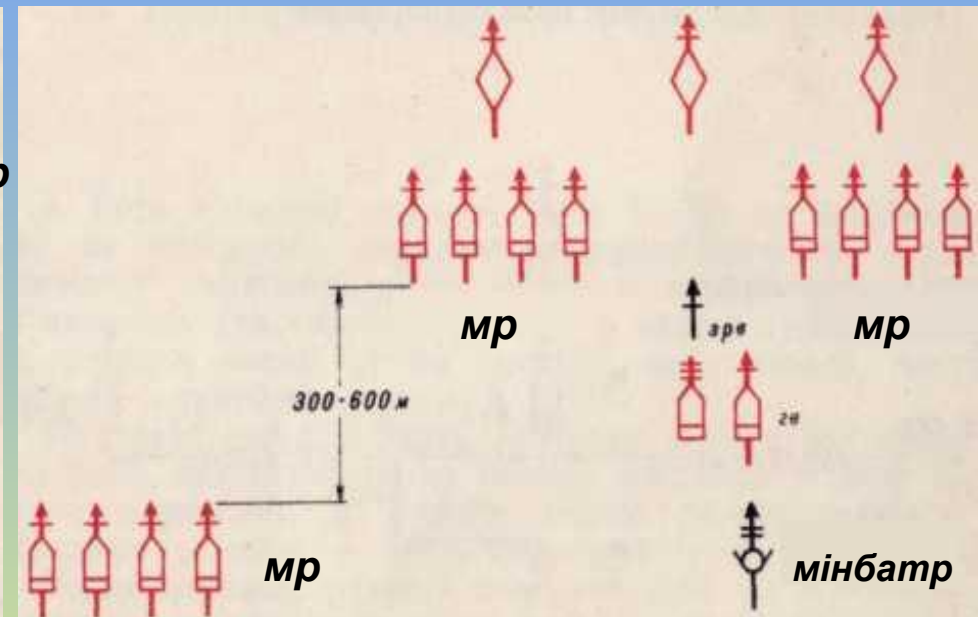
Предбойовий порядок механізованої роти (положення взводів – в лінію колон)

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

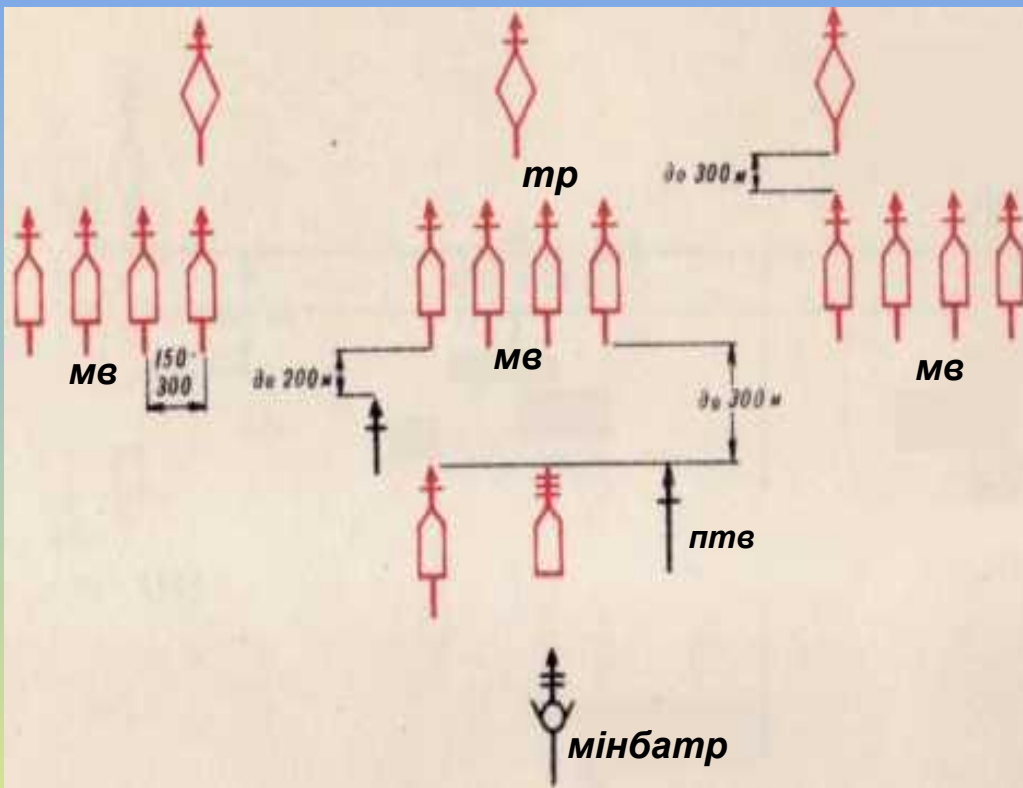
Предбойовий порядок посиленого танкового батальйону ротними колонами (положення танкових рот – кутом назад)

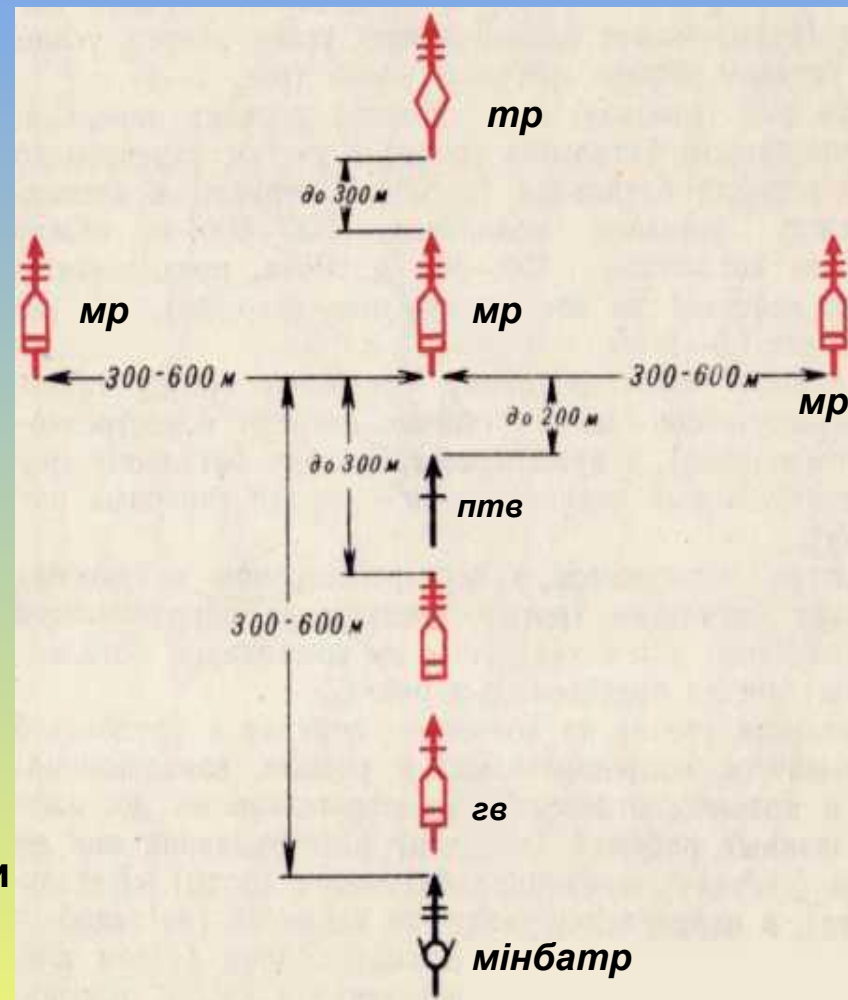
Предбойовий порядок посиленого механізованого батальйону взводними колонами (положення танкових рот – кутом вліво)

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Предбойовий порядок посиленого механізованого батальйону взводними колонами (положення механізованих рот в лінію)

Предбойовий порядок посиленого механізованого батальйону ротними колонами (положення механізованих рот в лінію)

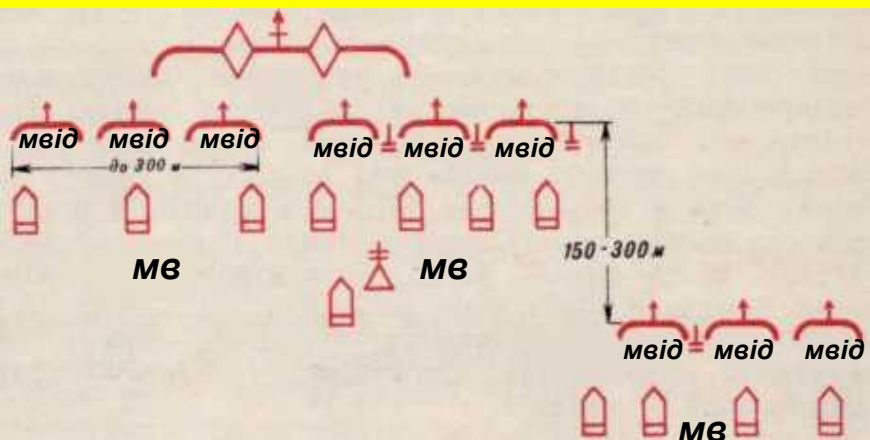
2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Бойовий порядок – побудова підрозділів для ведення бою – повинен відповідати завданню, замислу майбутнього бою і забезпечувати:

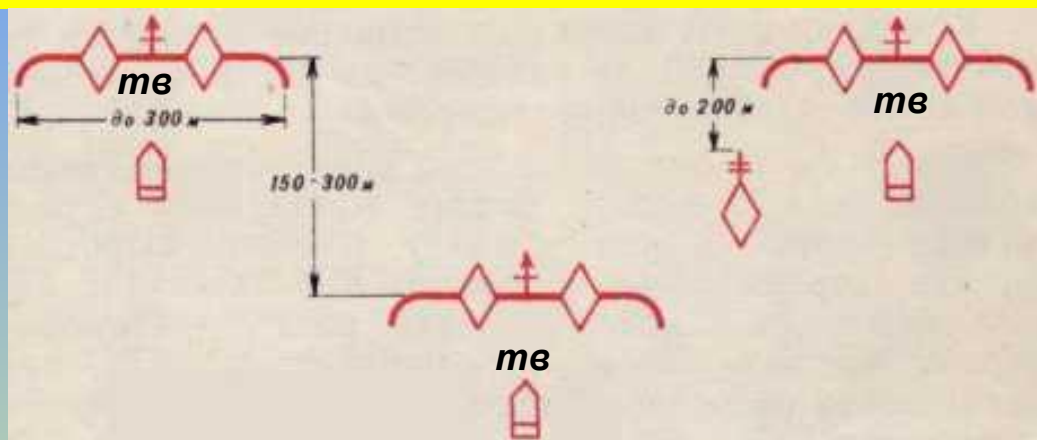
- успішне ведення бою як із застосуванням тільки звичайної зброї, так і інших засобів ураження;
- найбільш повне використання бойових можливостей підрозділів;
- своєчасне зосередження зусиль на обраному напрямку (у районі);
- стійкість та активність в обороні;
- рішуче ураження противника на якомога більшу глибину його бойового порядку;
- швидке використання результатів вогневого ураження противника і вигідних умов місцевості;
- нарощування зусиль в ході бою та здійснення маневру;
- можливість відбиття ударів противника з повітря, знищення його аеромобільних і диверсійно-розвідувальних груп;
- найменшу уразливість підрозділів від ударів усіх видів зброї; підтримання безперервної взаємодії та управління підрозділами.

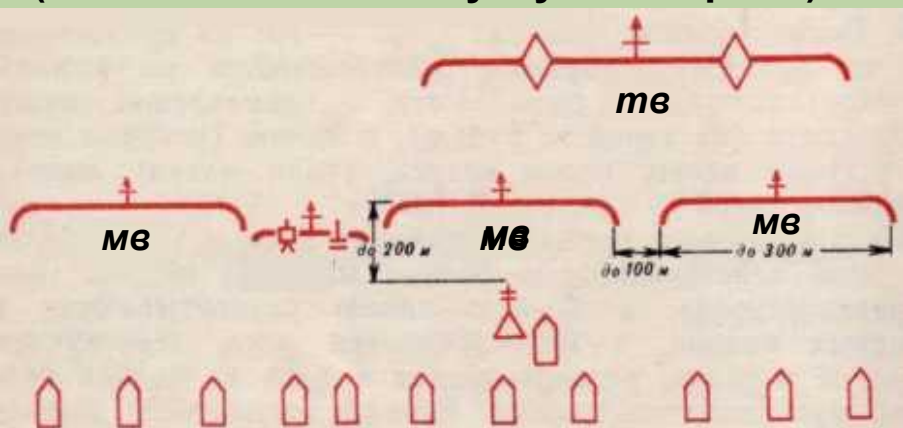
2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

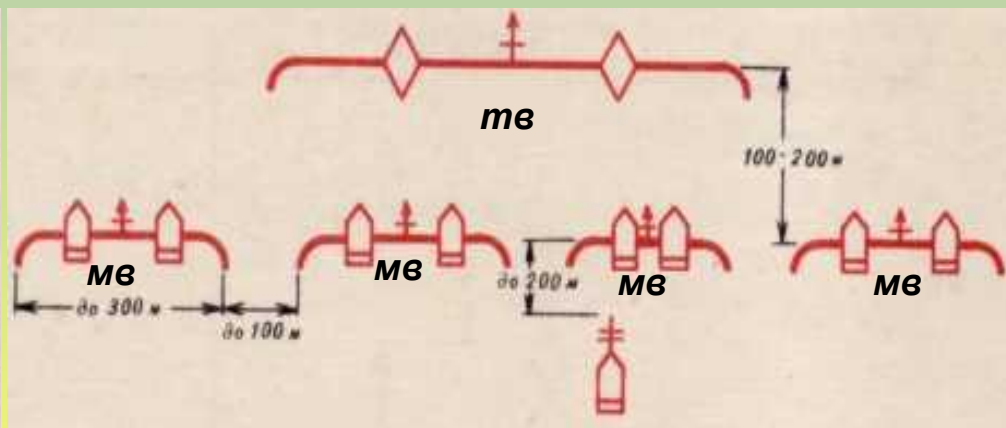
Бойовий порядок механізованої роти наступаючої в пішому порядку (положення взводів уступом вправо)

Бойовий порядок посиленої танкової роти (положення взводів – кутом назад)

Бойовий порядок механізованої роти наступаючої в пішому порядку (положення взводів в лінію)

Бойовий порядок механізованої роти наступаючої на БМП (положення взводів в лінію)

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Бойовий порядок роти складається з:

- підрозділів першого, а в обороні і другого ешелону;
- вогневих засобів роти;
- підрозділів посилення.

Механізованій роті, як засоби посилення, можуть додаватися:

- артилерійський дивізіон (батарея);
- підрозділ протитанкових засобів;
- зенітний підрозділ;
- підрозділи інженерно-саперних військ та військ РХБ захисту;
- при наступі в особливих умовах (у місті, у горах, у лісі) і в обороні танкова рота (взвод).

Танковій роті, як засоби посилення, можуть додаватися:

- артилерійська батарея;
- механізовані і інженерно-саперні підрозділи.

Механізовану (танкову) роту крім того, може підтримувати артилерійський дивізіон (батарея).

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

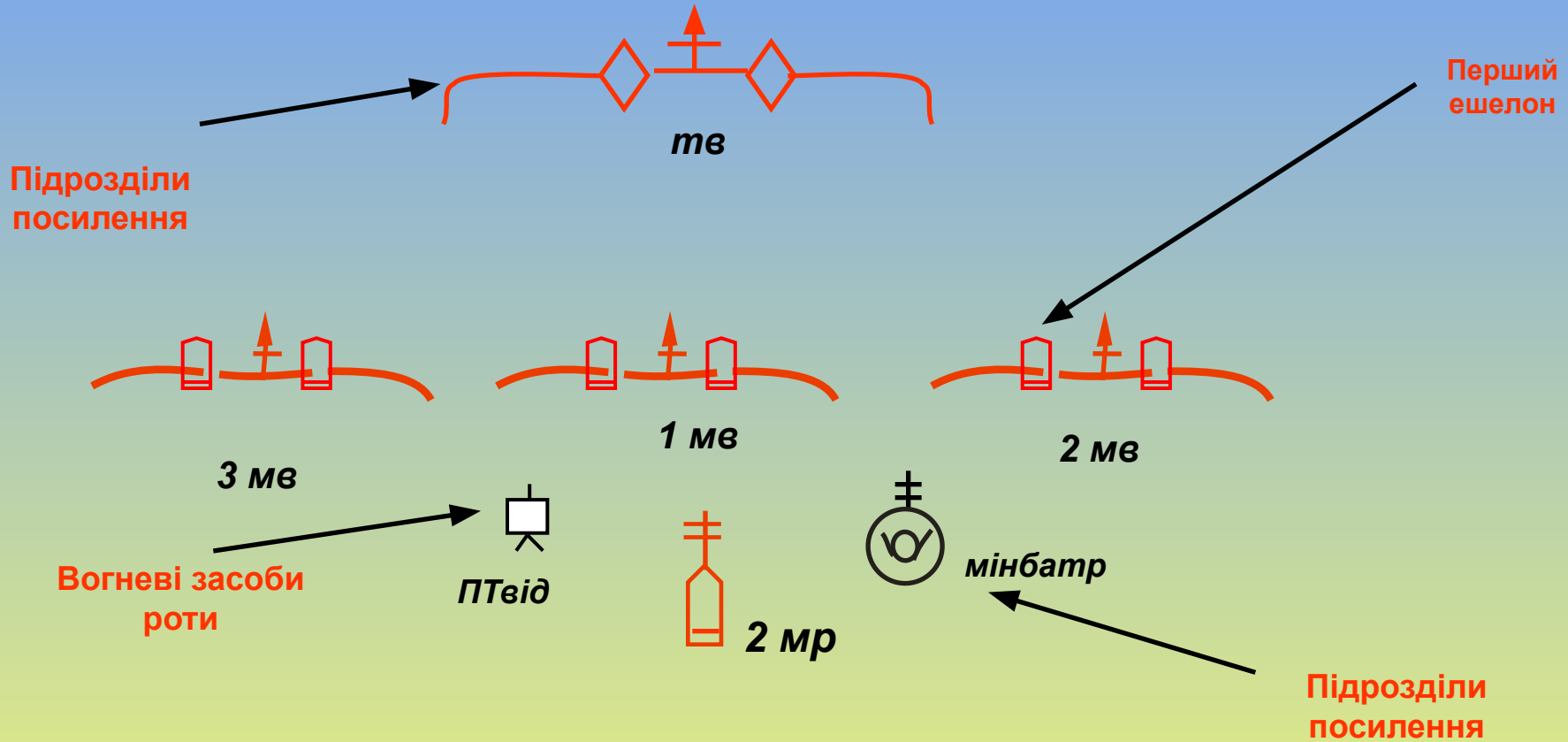

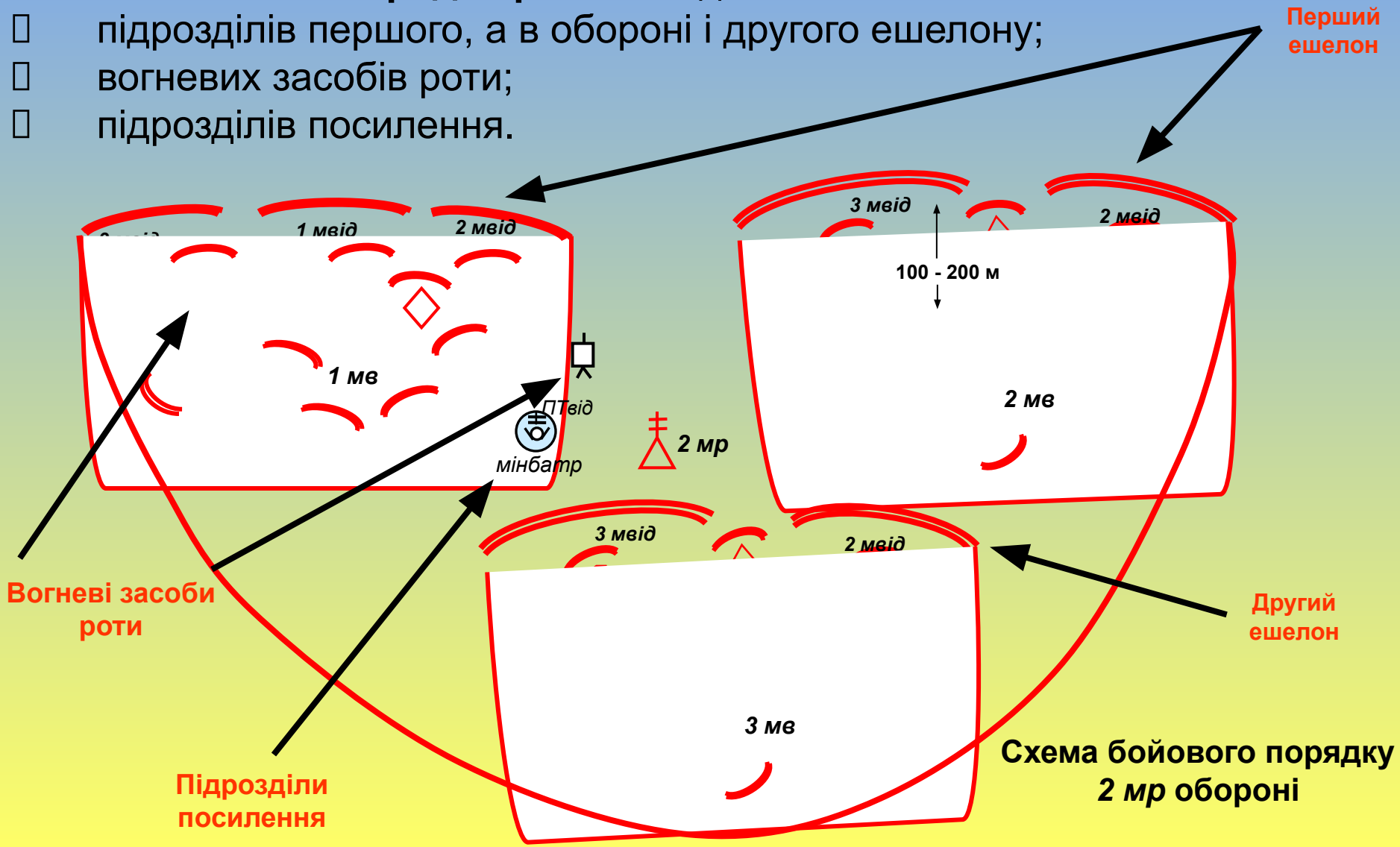
Схема бойового порядку 2 мр в наступі

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Бойовий порядок роти складається з:

- підрозділів першого, а в обороні і другого ешелону;
- вогневих засобів роти;
- підрозділів посилення.

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Бойовий порядок батальйону складається з підрозділів:

- першого ешелону,
- другого ешелону або резерву,
- вогневих засобів і підрозділів посилення, які залишаються в безпосередньому підпорядкуванні командира батальйону.
- батальйонного тилу.

У обороні бойовий порядок батальйону може також включати **бронегрупу та вогневі засідки.**

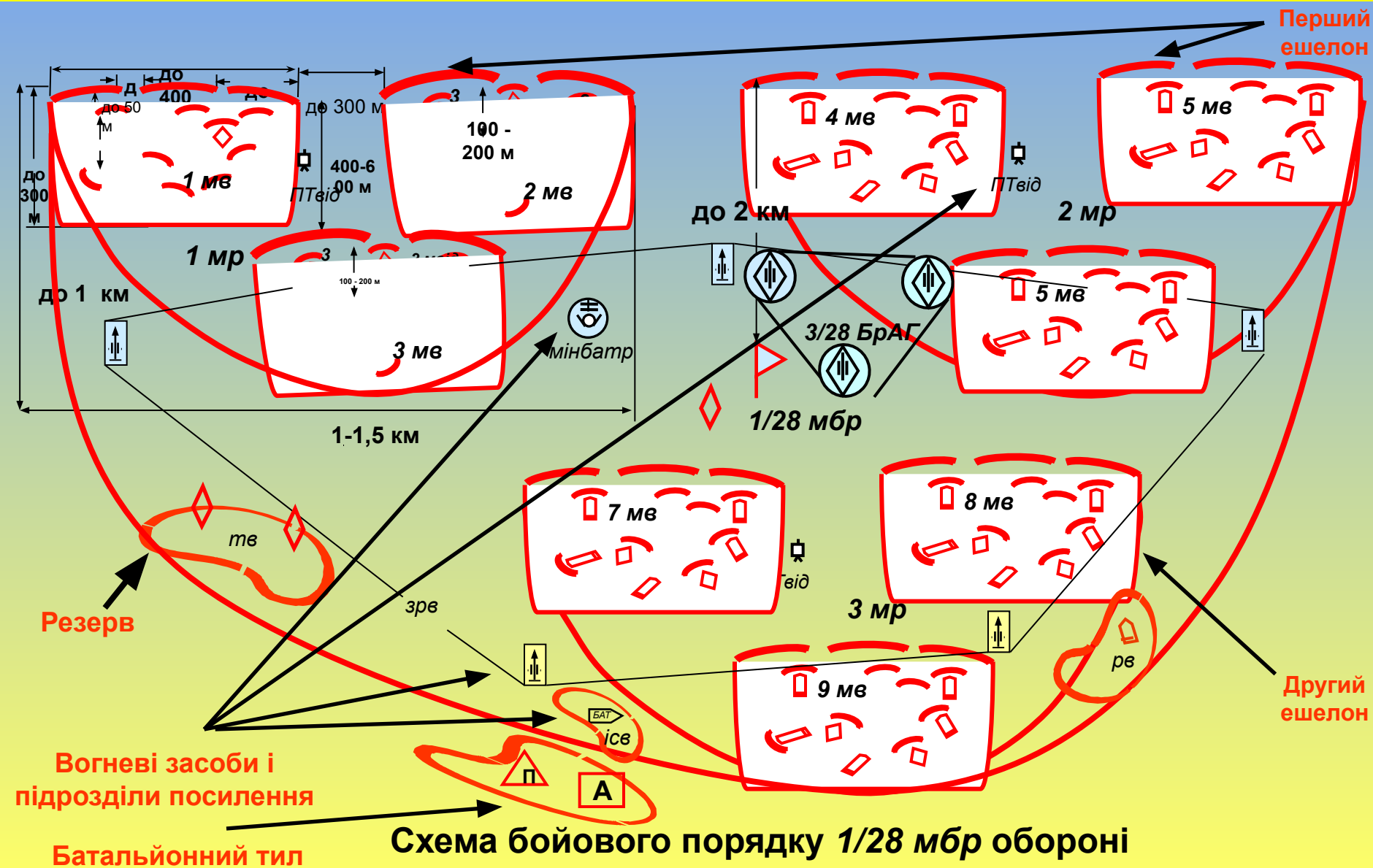
Механізованому батальйону, як засоби посилення, можуть додаватися:

- артилерійський дивізіон (батарея);
- підрозділ протитанкових засобів;
- зенітний підрозділ;
- підрозділи інженерно-саперних військ та військ РХБ захисту;
- при наступі в особливих умовах (у місті, у горах, у лісі) і в обороні танкова рота (взвод).

Батальйон в бою, крім того, може підтримувати артилерійський дивізіон (батарея).

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

2-е питання: Похідний, передбойовий і бойовий порядок.

Бойовий порядок бригади складається з підрозділів:

першого ешелону, другого ешелону (загальновійськового резерву), артилерійської групи (артилерійського підрозділу), підрозділу протиповітряної оборони, протитанкового резерву, рухомого загону загороджень, тилу бригади.

Залежно від обстановки й отриманих на підсилення підрозділів до бойового порядку бригади можуть також входити передовий, спеціальний, обхідний, рейдовий, штурмовий загони та тактичний повітряний десант, у обороні - протидесантний резерв та інші елементи.

З метою більшої самостійності під час ведення загальновійськового бою механізованим і танковим підрозділам **придається** або виділяються для **підтримки** підрозділи інших родів військ і спеціальних військ.

Придані підрозділи повністю підпорядковуються загальновійському командирі і виконують поставлені ним завдання до моменту виводу їх із підпорядкування цьому командирові.

Підтримуючі підрозділи залишаються у підпорядкуванні старшого командира (начальника) та виконують поставлені ним завдання, а також завдання, поставлені командиром підтримуючого підрозділу, у межах виділеного ресурсу сил.